

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XXVI. Quod licet diuina officia prohibeantur, baptisma tamen paruulorum,
& poenitentia morientium non debet prohiberi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

nos sustinere debemus, vt prædictus Andreas iuramenti
præstigi religionem infringat: discretioni vestræ per A. S.
præsentibus mandamus, quatenus rei veritate diligenter
inquisita, si, prout superius dictum est, ita esse inueneritis,
eumdem Andream moneatis studiosius, vt suæ saluti con-
sulens, & superinducta quam habet, prius dimissa, ad vxo-
rem suam redeat, & eam maritali affectione tractet, &
reatum suum condigna poena expiare satagat. Quod si
commonitioni vestræ acquiescere forte contempserit, vos
eum & superinductam, omni occasione & appellatione
cessante, excommunicationis vinculo innodetis, & usque
ad dignam satisfactionem præcipiatis hominibus, sicut ex-
communicatos, cautius euitare.

C A P. XXVI. *Idem Pictaviensis episcopo.*

Ex literis venerabilis fratris nostri * Sanxonis episcopi
accepimus, quod cum duo nobiles viri sui episcopatus, VV.
scilicet de * Monda, & B. de Mauritania, filios & filias im-
pubescentes haberent, & spe pacis inter eos reconcilian-
dæ ita inter se conuenirent, quod filios & filias mutuis in-
uicem matrimonii sociarent: & hoc tam patres quam filii
sub iuramento se facturos promiserunt. Inter quos quidem
G. prioris filius, filiam prædicti B. consentiente patre, se-
mel & iterum recipere in vxorem iurauit. Cumque ipso vol-
lente ad alia vota migrare, eum episcopus sub districione
anathematis compellere voluit, vt secundum quod iura-
uerat, filiam præfati B. traduceret in uxorem, ipse ad au-
dientiam nostram appellauit: & altera parte nuntium suum
ad nos destinante, nec ipse venit, nec responsalem aliquem
pro se transmisit. Quia igitur periculum G. prædicto exti-
tit, contra iuramentum suum venire, fraternitati vestræ
per A. S. præsentibus mandamus, quatenus cum exinde
fueris requisitus, utramque partem ante tuam conuoces
præsentiam, & rationibus hinc inde plenius auditis & agi-
tatis, si tibi constiterit, quod præfatus G. præstito iuramen-
to firmasset, quod filiam memorati B. duceret in uxorem,
eum moneas, & auctoritate nostra districte compellas, vt
ipsam, nisi rationabilis causa extiterit, in uxorem recipiat,
& maritali affectione pertraet. Si vero rationabilem cau-
sam prætendere voluerit, eam cum omni diligentia & stu-

ANNO
CHRISTI
1179. dio audias, & sine canonico, appellatione cessante, decidas. Ceterum si legitime monitus iudicio tuo parere contempserit, eum & patrem suum, si fouere ipsum in sua malitia præsumperit, excommunicationis vinculo adstringas: & in tota terra ipsorum omnia diuina, præter baptisma paruolorum & poenitentias morientium, prohibeas officia celebrari.

C A P. XXVII.

Benedictus papa Gaudentio patriarchæ.

Lex diuinæ constitutionis sedem apostolicam totius posuit orbis terrarum magistratam: ut quidquid ubique locorum dubitatur, ab ea tandem ratio eiusdem requiratur. Affatus est autem nos suis literis eiusdem cathedrae sessorem, ac percontatus est quidam vir nomine Ioannes, pro connubio filiae suæ superstitis, cuius soror defuncta, cum iuueni nomine Stephano, simplicibus verbis fuit sponsata, & antequam ad nuptias peruererit, morte praeventa: utrum cum eodem iuene possit matrimonium celebrari superstitis filiae, necne. Namque testatus est, huius rei rationem haberi apud vos ambiguam, quam, Deo docente, reddimus his verbis certissimam. Protoplatus enim ille radix, & origo nostra, detracta sibi costa videns mulierem formatam, propheticō spiritu inter alia protulit: *Propter hoc dimittet homo patrem d^o matrem, d^o adhæredit uxori suæ, d^o erunt duo in carne una.* Quibus verbis innuit, non aliter virum & mulierem posse fieri unam carnem, nisi carnali copula sibi cohærent. * Qui ergo nequam mixtus est extraneæ mulieri foedere nuptiali, quo pacto per nuda sponsionis verba possunt una caro fieri, nullatenus valemus intueri: propinquitas enim sanguinis verbi dicitur, non verbis efficitur. Sed nec osculum parit propinquitatem, quod facit nullam sanguinis commixtionem. Quoniam vero ita prorsus se habet res Ioannis istius, ut velit filiam illi nuptiis copulare, cui primam iam decreuerat desponsare: censura apostolica mandamus hoc absque crimini vitio posse fieri. Nam cur prohibeamus quod prohibitum nunquam sacra scriptura declarauit? Sed neque mundanæ leges, connumeratis personis quibus inter se nuptias contrahere non licet, de huiusmodi aliquid dicunt

Genes. 2.

Propinquitatē sanguinis verbis dici, nō effici.

*Quod